

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 7 april 2016*

”Överklagande — Restriktiva åtgärder mot Islamiska republiken Iran — Förteckning över personer och enheter som omfattas av frysning av penningmedel och ekonomiska tillgångar — Kriteriet materiellt, logistiskt eller ekonomiskt stöd till den iranska regeringen — Finansiella tjänster som tillhandahålls av en centralbank”

I mål C-266/15 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 3 juni 2015,

Central Bank of Iran, Teheran (Iran), företrädd av M. Lester och Z. Al-Rikabi, barristers,

klagande,

i vilket den andra parten är:

Europeiska unionens råd, företrätt av V. Piessevaux och M. Bishop, båda i egenskap av ombud,

svarande i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden M. Ilešič samt domarna C. Toader, A. Rosas (referent), A. Prechal och E. Jarašiūnas,

generaladvokat: H. Saugmandsgaard Øe,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

* Rättegångsspråk: engelska.

Dom

- 1 Central Bank of Iran (Irans centralbank) har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 25 mars 2015 (T-563/12, EU:T:2015:187) (nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogillade tribunalen bankens yrkande om ogiltigförklaring av dels rådets beslut 2012/635/Gusp av den 15 oktober 2012 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 282, s. 58), dels rådets genomförandeförordning (EU) nr 945/2012 av den 15 oktober 2012 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 282, s. 16) (nedan gemensamt kallade de omtvistade rättsakterna), i den del de avser banken.

Tillämpliga bestämmelser

- 2 Den 26 juli 2010 antog Europeiska unionens råd beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam standpunkt 2007/140/Gusp (EUT L 195, s. 39), vars bilaga II innehåller en förteckning över personer och enheter för vilka tillgångarna frusits, utöver dem som angetts av Förenta nationernas säkerhetsråd eller av kommittén för sanktioner inrättad genom resolution 1737 (2006) (S/RES/1737) och som anges i bilaga I.
- 3 Den 23 januari 2012 antog rådet beslut 2012/35/Gusp om ändring av beslut 2010/413 (EUT L 19, s. 22). Enligt skäl 13 i detta beslut bör ”[r]estriktionerna för inresa samt frysningen av penningmedel och ekonomiska resurser ... tillämpas på flera personer och enheter som tillhandahåller sådant stöd till Irans regering som möjliggör för den att bedriva spridningskänslig kärnteknisk verksamhet eller utveckla system för kärnvapenbärare, särskilt personer och enheter som tillhandahåller ekonomiskt, logistiskt eller materiellt stöd till Irans regering”.
- 4 I artikel 1.7 a ii) i beslut 2012/35 har följande punkt fogats till artikel 20.1 i beslut 2010/413, enligt vilken frysning ska ske av medel tillhörande följande personer och enheter:
”c) andra personer och enheter som inte omfattas av bilaga I men som ger stöd till Irans regering samt personer och enheter som är förbundna med dessa, enligt förteckningen i bilaga II.”
- 5 Genom artikel 1.8 a i beslut 2012/635 ändrades artikel 20.1 c i beslut 2010/413, som därefter föreskriver att följande rättssubjekt ska bli föremål för restriktiva åtgärder:
”c) andra personer och enheter som inte omfattas av bilaga I som tillhandahåller stöd till Irans regering och enheter som ägs eller kontrolleras av dem eller personer och enheter som är associerade med dem, enligt förteckningen i bilaga II.”
- 6 Genom beslut 2012/35 fördes klagandens namn upp på förteckningen i bilaga II till beslut 2010/413, med motiveringen att klaganden bedrev verksamhet som syftade till att kringgå sanktionerna. Av samma skäl uppfördes klagandens namn på förteckningen i bilaga VIII till rådets förordning (EU) nr 961/2010 av den 25 oktober 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EG) nr 423/2007 (EUT L 281, s. 1), genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 54/2012 av den 23 januari 2012 om genomförande av förordning nr 961/2010 (EUT L 19, s. 1).
- 7 I beslut 2012/635 kompletterades skälen för uppförande på förteckningen på följande sätt:
”Ger finansiellt stöd till Irans regering.”

8 Den 23 mars 2012 antog rådet förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EU) nr 961/2010 (EUT L 88, s. 1). I artikel 23.2 i denna förordning föreskrivs att tillgångar ska frysas för de personer, enheter och organ som förtecknas i bilaga IX, beträffande vilka det har fastställts att de

”d) är andra personer, enheter eller organ som tillhandahåller stöd, t.ex. materiellt, logistiskt eller ekonomiskt stöd till Irans regering, och personer och enheter som är associerade med dem.”

9 I förordning nr 945/2012 kompletterades skälen för att föra upp klaganden på förteckningen i bilaga IX till förordning nr 267/2012 på följande sätt:

”Ger finansiellt stöd till Irans regering.”

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

10 Genom ansökan som ingavs till tribunalens kansli den 26 december 2012 väckte Central Bank of Iran talan om ogiltigförklaring av de omtvistade rättsakterna, i den mån bankens namn efter omprövning bibehållits på förteckningarna över enheter som omfattas av restriktiva åtgärder.

11 Central Bank of Iran åberopade fyra grunder till stöd för sin talan. Den första grunden avsåg oriktig bedömning, den andra åsidosättande av motiveringsskyldigheten, den tredje åsidosättande av principen om iakttagande av rätten till försvar och till en effektiv domstolskontroll och den fjärde, slutligen, åsidosättande av proportionalitetsprincipen och av klagandens grundläggande rättigheter, bland annat rätten till skydd för dennes egendom och anseende.

12 Genom den överklagade domen ogillade tribunalen talan i dess helhet.

Parternas yrkanden

13 Central Bank of Iran har yrkat att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- ogiltigförklara de omtvistade rättsakterna i den mån de rör klaganden, och
- förplikta rådet att ersätta klagandens rättegångskostnader både i första instans och i målet om överklagande.

14 Rådet har yrkat att domstolen ska

- ogilla överklagandet, och
- förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning av överklagandet

15 Central Bank of Iran har åberopat fyra grunder till stöd för överklagandet. Den första grunden är att tribunalen gjorde fel som fann att rådet hade fog för slutsatsen att klaganden gav ”finansiellt stöd” åt den iranska regeringen. Den andra grunden avser påstådd felaktig rättstillämpning från tribunalens sida vid bedömningen av rådets motiveringsskyldighet. Den tredje grunden avser ett påstått

åsidosättande av principen om rätten till försvar. Den fjärde grunden, slutligen, gäller åsidosättande av proportionalitetsprincipen samt av klagandens grundläggande rättigheter, bland annat klagandens rätt till skydd för dennes egendom och anseende.

- 16 Domstolen kommer först att pröva den andra grunden och därefter den tredje, den första och den fjärde grunden.

Den andra grunden: Felaktig rättstillämpning vid tribunalens bedömning av rådets motiveringsskyldighet

Den överklagade domen

- 17 I punkterna 53–58 i den överklagade domen erinrade tribunalen om rättspraxis rörande motiveringsskyldigheten för unionsrättsakter. Den prövade därefter, i punkt 59 och följande punkter, de skäl som angavs i de omtvistade rättsakterna angående kriterierna för att uppföras på förteckningarna enligt artikel 23.2 a, b och d i förordning nr 267/2012 och i artikel 20.1 b och c i beslut 2010/413, i dess lydelse enligt beslut 2012/635.
- 18 I punkt 74 i den överklagade domen konstaterade tribunalen att ”frågan huruvida de [omtvistade] rättsakterna är tillräckligt motiverade bara kan bedömas vad gäller kriterierna om hjälp att kringgå de restriktiva åtgärderna och om stöd till den iranska regeringen, kriterier som rådet underförstått – men med nödvändighet – hänvisar till i dessa rättsakter”. Den fann emellertid, i punkt 75 i domen, att i den mån de omtvistade rättsakterna grundade sig på kriteriet om hjälp att kringgå de restriktiva åtgärderna, var motiveringen att klaganden varit ”delaktig i verksamhet som syftar till att kringgå sanktioner” otillräcklig, eftersom den motiveringen framstod som en ren upprepning av kriteriet som sådant och inte innehöll någon omständighet som preciserar varför det kriteriet var tillämpligt på klaganden. Tribunalen fann vidare, i punkt 79 i domen, att en underförstådd motivering inte kan beaktas för att lindra bristerna i den uttryckliga motiveringen beträffande kriteriet om hjälp att kringgå de restriktiva åtgärderna.
- 19 Tribunalen slog vid sin prövning av kriteriet om stöd till den iranska regeringen i punkterna 84 och 85 i domen fast att motiveringen att klaganden ”ger finansiellt stöd åt Irans regering” räckte för att rådet skulle uppfylla sin motiveringsskyldighet, eftersom klaganden kunde förstå att rådet hänvisade till de finansiella tjänster denna tillhandahöll åt den iranska regeringen i egenskap av Islamiska republiken Irans centralbank. Tribunalen grundade sig på klagandens inlagor och i synnerhet på vittnesmålet från vice centralbankschefen med ansvar för valutafrågor, som klaganden hade bifogat sin ansökan, enligt vilket banken tillhandahöll tjänster åt regeringen, som är en av dess kunder. Tribunalen hänvisade även till artiklarna 12 och 13 i den iranska lagen om monetära och finansiella frågor, som definierar vissa av klagandens uppgifter och befogenheter i egenskap av Islamiska republiken Irans centralbank.

Parternas argument

- 20 Central Bank of Iran har med sin andra grund gjort gällande att det var fråga om felaktig rättstillämpning när tribunalen fann att rådet hade uppfyllt sin motiveringsskyldighet enligt artikel 296 FEUF.
- 21 Klaganden har bland annat kritiserat punkterna 84 och 85 i den överklagade domen, där tribunalen fann att klaganden kunnat förstå att rådet hänvisade till de finansiella tjänster denna tillhandahöll den iranska regeringen i egenskap av centralbank och att det inte var nödvändigt att precisera bankens uppgifter och befogenheter, ”eftersom dessa är fastställda i offentligt tillgängliga lagbestämmelser och därmed kan presumeras vara allmänt kända”.

- 22 Central Bank of Iran har anfört att den iranska lagen om monetära och finansiella frågor, som preciserar dess uppgifter och befogenheter i egenskap av Islamiska republiken Irans centralbank, inte klargör vad rådet i motiveringen till de omtvistade rättsakterna menade med ”finansiellt stöd”. Klaganden kunde inte utröna om rådet ansåg att banken tillhandahöll regeringen betydande medel eller om rådet stödde sig på den omständigheten att banken reglerade valutapolitiken eller att den tillhandahöll konton för den iranska regeringen och utförde andra centralbankstjänster av sådan art. Klaganden har hävdat att det ankom på rådet att ange exakt vilka tjänster som rådet ansåg vara av tillräcklig kvalitativ och kvantitativ betydelse för att omfattas av begreppet ”stöd till den iranska regeringen” i den mening som avses i artikel 23.2 d i förordning nr 267/2012 (dom av den 16 juli 2014, National Iranian Oil Company/rådet, T-578/12, EU:T:2014:678, punkt 119). Det har rådet inte gjort. Rådet åberopade över huvud taget inte artiklarna 12 och 13 i den iranska lagen om monetära och finansiella frågor när den fattade beslutet att bibehålla klagandens namn på förteckningen över personer som omfattas av restriktiva åtgärder. Klagandens uppgifter enligt denna lag utgjorde således ett nytt skäl som inte framgick av de omtvistade rättsakterna.
- 23 Rådet har bestritt klagandens argument.

Domstolens bedömning

- 24 Som tribunalen erinrat om bland annat i punkterna 53–58 i den överklagade domen, ska frågan huruvida kravet på motivering av en rättsakt är uppfyllt bedömas med hänsyn till rättsaktens sammanhang och samtliga rättsregler på det ifrågavarande området. En rättsakt som går någon emot ska anses vara tillräckligt motiverad om den har tillkommit i ett sammanhang som är känt för den berörde, så att denne har möjlighet att förstå innebörden av den åtgärd som vidtas gentemot honom eller henne (se dom av den 15 november 2012, rådet/Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, punkterna 53 och 54).
- 25 Det var således inte fråga om felaktig rättstillämpning när tribunalen, med hänvisning till allmänt tillgänglig lagstiftning, i punkt 85 i den överklagade domen fann att motiveringen av de omtvistade rättsakterna, där rådet anförde att klaganden ”[gav] finansiellt stöd åt Irans regering”, således underförstått, men med nödvändighet, hänvisar till klagandens uppgifter och befogenheter i egenskap av Islamiska republiken Irans centralbank, såsom de definieras i kapitel 2 i del II i den iranska lagen om monetära och finansiella frågor, särskilt artiklarna 12 och 13.
- 26 Tribunalen hade således fog för sin slutsats, i punkt 86 i den överklagade domen, att ”rådet ... inte [var] skyldigt att lämna någon uttrycklig motivering rörande de finansiella tjänsterna och därmed om de finansiella tillgångar eller hjälpmedel som [klag]anden tillhandahållit den iranska regeringen”.
- 27 Överklagandet kan således inte bifallas på den andra grunden.

Den tredje grunden: Åsidosättande av rätten till försvar

Den överklagade domen

- 28 Efter att i punkterna 92–94 i den överklagade domen ha erinrat om rättspraxis avseende rätten till försvar, konstaterade tribunalen i punkterna 95 och 98 att rådet den 2 augusti 2012 hade underrättat klaganden personligen om att motiveringen till de omtvistade rättsakterna var att klaganden ”g[av finansiellt] stöd till Irans regering” och att klaganden hade kunnat bestrida denna motivering och den bevisning som låg till grund för den innan dessa rättsakter antogs.

- 29 I punkt 97 i den överklagade domen fann tribunalen att rådet ”i detta fall inte heller [var] skyldigt att till [klag]anden kommunicera den skriftliga bevisning som den grundade motiveringen på, eftersom den bevisningen, som rörde de specifika finansiella tjänster som [klag]anden tillhandahöll den iranska regeringen i egenskap av Islamiska republiken Irans centralbank, fick presumeras vara allmänt känd och underförstått ingå i motiveringen av de [omtvistade] rättsakterna avseende kriteriet om stöd till den iranska regeringen”. Tribunalens slog följaktligen i punkt 99 i den överklagade domen fast att ”[klag]andens rätt till försvar och dennes rätt till en effektiv domstolsprövning [hade iakttagits]”.

Parternas argument

- 30 Central Bank of Iran har i sin tredje grund hävdad att det var fråga om felaktig rättstillämpning när tribunalen fann att bankens rätt till försvar hade iakttagits. Den har gjort gällande att rådet inte underrättade den om någon del av bevisningen före antagandet av de omtvistade rättsakterna om beslutet att bibehålla dess namn på förteckningen över de enheter som omfattas av restriktiva åtgärder. Tribunalen gjorde fel som fann att rådet kunde komplettera skälen för att bibehålla klagandens namn på dessa förteckningar genom att beakta omständigheter som framgår av den iranska lagen om monetära och finansiella frågor och inte uppenbart avsågs i skälen till de omtvistade rättsakterna och som klaganden inte hade underrättats om innan dessa rättsakter antogs. Klaganden hade inte kännedom om vad som gjordes gällande rörande klaganden och kunde inte försvara sig på rätt sätt. Först vid förhandlingen hade klaganden för första gången möjlighet att bemöta påståendet att den skulle ha tillhandahållit den iranska regeringen medel.
- 31 Rådet har bestritt klagandens argument.

Domstolens bedömning

- 32 Som domstolen slagit fast är rådet, när det antar ett första beslut om frysning av penningmedel, inte skyldigt att i förväg underrätta den berörda personen eller enheten om skälen till att den avser föra upp personen eller enheten på förteckningen. Vid efterföljande beslut om att bibehålla namnet på personen eller enheten på förteckningen ska däremot berörda personer eller enheter i princip underrättas om de uppgifter som anförs mot dem, samt beredas möjlighet att yttra sig, innan ett sådant beslut antas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 december 2011, Frankrike/ People’s Mojhedin Organization of Iran, C-27/09, EU:C:2011:853, punkterna 61 och 62).
- 33 Rådet ska således, i samband med ett beslut om att behålla en person eller enhet på en förteckning över personer eller enheter som omfattas av restriktiva åtgärder, iaktta personens eller enhetens rätt att yttra sig innan beslut fattas, för det fall rådet tar in nya uppgifter om personen eller enheten i beslutet om att behålla namnet på förteckningen, det vill säga uppgifter som inte fanns med i det ursprungliga beslutet att ta upp namnet på förteckningen (dom av den 18 juni 2015, Ipatau/rådet, C-535/14 P, EU:C:2015:407, punkt 26).
- 34 I punkt 94 i den överklagade domen erinrade tribunalen, utan att göra sig skyldig till felaktig rättstillämpning, om denna rättspraxis.
- 35 Tribunalen konstaterade därefter, i punkterna 95 och 98 i domen, att rådet den 2 augusti 2012 hade underrättat klaganden om det nya skälet, nämligen att klaganden ”g[av finansiellt] stöd till Irans regering” och att klaganden den 7 oktober 2012 hade bestritt detta skäl.
- 36 I motsats till vad klaganden har anfört riskerade inte dess rätt till försvar att kränkas till följd av att rådet inte underrättat den om de omständigheter som låg till grund för slutsatsen att klaganden gav finansiellt stöd åt den iranska regeringen.

- 37 Som framgår av punkterna 25 och 26 ovan, får klagandens roll i egenskap av Islamiska republiken Irans centralbank och de lagbestämmelser som rör den anses utgöra ett sammanhang som är känt för klaganden. Tribunalen hade följaktligen fog för sin bedömning att rådet inte var skyldigt att lämna en uttrycklig motivering rörande finansiella tjänster och därmed de finansiella tillgångar eller den finansiella hjälp som klaganden tillhandahållit den iranska regeringen.
- 38 Under dessa omständigheter kan tribunalen inte anses ha åsidosatt klagandens rätt till försvar när den, beträffande omständigheter som klaganden kände till, fann att rådet inte var skyldigt att lägga fram skriftlig dokumentation eller bevisning för dessa.
- 39 Talan kan således inte bifallas såvitt avser den tredje grunden.

Den första grunden: Felaktig bedömning av tribunalen när den fann att rådet haft fog för sin slutsats att klaganden gav "finansiellt stöd" till Islamiska republiken Iran

Den överklagade domen

- 40 Tribunalen fann i punkt 103 i den överklagade domen att lagligheten av de omtvistade rättsakterna skulle prövas utifrån motiveringen av dessa rättsakter, enligt vilken klaganden "g[av] finansiellt stöd åt den iranska regeringen". I punkt 104 i den överklagade domen fann tribunalen att klagandens uppgifter och befogenheter i egenskap av Islamiska republiken Irans centralbank, såsom dessa definieras i artiklarna 12 och 13 i den iranska lagen om monetära och finansiella frågor, kunde beaktas vid bedömningen av om det fanns grund för den motiveringen. Efter en prövning av dessa bestämmelser fann tribunalen, i punkt 108 i domen, att "det [var] uppenbart att [klag] anden tillhandah[öll] den iranska regeringen finansiella tjänster som till följd av sin kvantitativa eller kvalitativa betydelse k[unde] främja kärn[material]spridning genom att ge den iranska regeringen stöd, i form av materiella, ekonomiska eller logistiska tillgångar eller hjälp, som underlätta[de] för den att eftersträva detta mål". I punkt 111 i samma dom fann tribunalen således att rådet inte hade gjort en oriktig bedömning.

Parternas argument

- 41 Klaganden har hävdat att tribunalen felaktigt fann att rådet hade gjort en korrekt prövning av frågan huruvida något av kriterierna för uppförande på förteckningarna i de omtvistade rättsakterna var uppfyllt. Utifrån en analys av artiklarna 12 och 13 i den iranska lagen om monetära och finansiella frågor har klaganden gjort gällande att de tjänster som den tillhandahåller i egenskap av centralbank, såsom tillhandahållande av konton och clearing, inte utgör "finansiellt stöd" till den iranska regeringen i den mening som avses i artikel 23.2 d i förordning nr 267/2012, det vill säga ett finansiellt stöd av sådan kvalitativ och kvantitativ betydelse att det kan underlätta för den iranska regeringen att fullfölja ett kärntekniskt program (dom av den 16 juli 2014, National Iranian Oil Company/rådet, T-578/12, EU:T:2014:678, punkt 119).
- 42 Rådet har bestritt klagandens argument.

Domstolens bedömning

- 43 Kriteriet "stöd till Irans regering" i artikel 20.1 c i beslut 2010/413, i dess lydelse enligt beslut 2012/635, och i artikel 23.2 d i förordning nr 267/2012 avser stöd som kan vara materiellt, logistiskt eller ekonomiskt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 1 mars 2016, National Iranian Oil Company/rådet, C-440/14 P, EU:C:2016:128, punkt 79).

- 44 Syftet med att lägga till detta kriterium var att utvidga kriteriet för att uppföra rättssubjekt på förteckningarna till att avse även verksamhet som bedrivs av den berörda personen eller enheten och som, även om den som sådan inte har något direkt eller indirekt samband med spridningen av kärnmaterial, ändå kan främja denna genom att ge Irans regering tillgångar eller materiellt, finansiellt eller logistiskt stöd som gör det möjligt för den att fortsätta med sådan spridning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 1 mars 2016, National Iranian Oil Company/rådet, C-440/14 P, EU:C:2016:128, punkterna 80 och 81).
- 45 Som tribunalen konstaterade i punkt 108 i den överklagade domen tillhandahåller klaganden den iranska regeringen finansiella tjänster som till följd av sin kvantitativa eller kvalitativa betydelse kan främja spridning av kärnmaterial genom att ge den iranska regeringen stöd, i form av materiella, ekonomiska eller logistiska tillgångar eller hjälp, som underlättar för den att eftersträva detta mål (se, analogt, dom av den 1 mars 2016, National Iranian Oil Company/rådet, C-440/14 P, EU:C:2016:128, punkt 83). Tjänster såsom att tillhandahålla konton, verkställa och genomföra finansiella transaktioner samt köpa och sälja obligationer utgör samtidigt materiellt, logistiskt och finansiellt stöd till den staten, och följaktligen till den statens regering.
- 46 Tribunalen gjorde således en korrekt bedömning när den i punkt 109 i den överklagade domen fann att det hade föga betydelse att klaganden bestritt att den skulle ha gett den iranska regeringen tillgång till sina egna ekonomiska resurser, då den ju medgett att den tillhandahållit regeringen sådana tjänster som alla staters centralbanker tillhandahåller sina respektive regeringar.
- 47 Det var således inte fråga om felaktig rättstillämpning när tribunalen i punkt 110 i den överklagade domen fann att rådet haft fog för sin slutsats att klaganden ”g[ett] finansiellt stöd åt Irans regering” och att villkoret i artikel 20.1 c i beslut 2010/413, i dess lydelse enligt beslut 2012/635, och i artikel 23.2 d i förordning nr 267/2012 i detta fall var uppfyllt.
- 48 Överklagandet ska därmed inte bifallas på den första grunden.

Den fjärde grunden: Åsidosättande av klagandens grundläggande rättigheter och rätt till skydd för dess egendom och anseende

Den överklagade domen

- 49 I punkt 119 i den överklagade domen fann tribunalen att de olägenheter som de omtvistade rättsakterna åsamkat klaganden inte är oskäligen i förhållande till betydelsen av syftet med dessa, det vill säga att upprätthålla internationell fred och säkerhet. Tribunalen påpekade också, i samma punkt, att de omtvistade rättsakterna bara rör en del av klagandens tillgångar, att frysta tillgångar får frigöras under vissa omständigheter och att rådet inte påstått att klaganden själv är inblandad i kärnmaterialspridning.

Parternas argument

- 50 Central Bank of Iran har genom sin fjärde grund hävdatt att tribunalen gjorde fel som inte godtog klagandens argument att rådet, utan skäl eller på ett oproportionerligt sätt, hade åsidosatt klagandens grundläggande rättigheter, inklusive rätten till skydd för egendom och anseende. Klaganden har gjort gällande att tribunalen inte gjorde en tillbörlig prövning av frågan huruvida det utgjorde ett rättsstridigt och oproportionerligt ingrepp i klagandens grundläggande rättigheter, däribland rätten till skydd för egendom och anseende, att tillämpa dessa restriktiva åtgärder på klaganden. Tribunalen borde ha kommit fram till att dessa åtgärder var oproportionerliga i förhållande till deras syfte.

- 51 Central Bank of Iran har bland annat kritiserat punkt 119 i den överklagade domen. Banken har betonat att tribunalen inte i tillräcklig mån beaktat de negativa följderna av de restriktiva åtgärderna för landets ekonomi och för det iranska folket. Den har vidare gjort gällande att de tjänster som den tillhandahåller saknar samband med den iranska regeringens förmåga att fullfölja ett kärntekniskt program och att tribunalens inställning skulle öppna upp möjligheter att vidta restriktiva åtgärder mot tusentals personer som betalar skatt eller tillhandahåller tjänster. Slutligen strider rådets beslut att uppföra och bibehålla klagandens namn på förteckningarna över de enheter som omfattas av restriktiva åtgärder mot ett antal olika offentliga uttalanden av unionsinstitutionerna, däribland rådets slutsatser beträffande Iran den 23 januari 2012, där rådet uppgav att ”de restriktiva åtgärder man enades om i dag är avsedda att drabba den iranska regimens finansiering av Irans kärntekniska program och inte är riktade mot det iranska folket”.
- 52 Rådet har bestritt klagandens argument.

Domstolens bedömning

- 53 När tribunalen i punkt 117 i den överklagade domen prövade om proportionalitetsprincipen hade åsidosatts, beaktade den det mål av allmänintresse som låg bakom de omtvistade rättsakterna. I punkt 118 i den domen fann den att dessa rättsakter åsamkade klaganden skada, då de inskränkte dess rätt till egendom och skadade dess anseende. Tribunalen beaktade dock, i punkt 119, syftet att upprätthålla internationell fred och säkerhet, samtidigt som den påpekade att de omtvistade rättsakterna bara rör en del av klagandens tillgångar, att frysta tillgångar får frigöras under vissa omständigheter och att rådet inte påstått att klaganden själv är inblandad i spridning av kärnmaterial.
- 54 Under dessa omständigheter hade tribunalen fog för att inte bifalla talan på den grunden att proportionalitetsprincipen och klagandens grundläggande rättigheter, bland annat rätten till skydd av dess egendom och anseende, åsidosatts.
- 55 Överklagandet kan således inte bifallas på den fjärde grunden.
- 56 Eftersom överklagandet inte kan bifallas på någon av de fyra anförda grunderna, ska det ogillas.

Rättegångskostnader

- 57 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när ett överklagande ogillas.
- 58 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 ska tillämpas i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna om detta har yrkats.
- 59 Rådet har yrkat att Central Bank of Iran ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Central Bank of Iran har tappat målet, ska den bära sina rättegångskostnader och ersätta rådets rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

- 1) **Överklagandet ogillas.**
- 2) **Central Bank of Iran ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska unionens råds rättegångskostnader.**

Underskrifter